

Avaimet

(The Keys)

Kirkko

Uuden Testamentin Kirkko perustettiin, ja siihen johtava ovi avautui Apostolien teoissa. Kirkko perustettiin Helluntaipäivänä Pyhän Hengen tultua. Helluntailaisiksi kutsutaan nykyään niitä, jotka saavat Pyhän Hengen lahjan. Tämä ilmenee kielillä puhumisena, kuten tapahtui jo Apostolien tekojen toisessa luvussa.

Evankeliumit

Evankeliumit kuvaavat Jeesuksen julistustyötä sekä Uuden Testamentin kirkon perustamista. Evankeliumeista löytyy Kristuksen käskyt katumisesta ja kasteesta, sekä hänen lupauksensa Pyhän Hengen vuodattamisesta. Kuitenkin kristillinen vesikaste ja Pyhän Hengen kaste eivät tapahtuneet kuin vasta Jeesuksen ristiinnaulitsemisen, kuolleista ylösnousemisen ja taivaaseen astumisen jälkeen. Evankeliumeissa Jeesus puhui kirkkonsa perustamisesta tulevassa muodossa: ”Tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni” (Evankeliumi Matteuksen mukaan 16:18). Tänä aikana ”Vielä ei Henki ollut tullut, koska Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu” (Evankeliumi Johanneksen mukaan 7:39). Kirkko perustettiin Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen, kun Hänen seuraajansa saivat Pyhän Hengen ja he puhuivat kielillä sen mukaan mitä Henki antoi heille puhuttavaksi (Apostolien teot 1:4-9; 2:1-4).

Apostolien teot

Matteus, Johannes ja muut apostolit olivat kaikki läsnä, kun Pyhä Henki annettiin ensi kertaa Helluntaipäivänä. He todistivat Pietarin ihmeellistä sanomaa ja antoivat tukensa hänen avatessaan pelastuksen ovet (Apostolien teot 2:14). Väki joukko huudahti synnintunnossaan: ”Veljet, mitä meidän pitää tehdä?”. Silloin Pietari vastasi heille: ”Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen“ (Apostolien teot 2:38).

Pietarilla oli valtuus julistaa oikeaa tietä pelastukseen, sillä Kristus oli antanut hänelle ”taivaan valtakunnan avaimet” (Matteus 16:19). Kukaan ei kyseenalaistanut hänen antamaansa vastausta tai auktoriteettia. Katumus ymmärrettiin tarpeellisena, kun ihminen astuu valtakuntaan. Myöskään Pietarin antama kastetoimituksen malli ei ollut ristiriitainen, sillä apostolit ymmärsivät Jeesuksen olevan yksi ainoa Jumala ihmishahmossa: ”Hänessä on jumaluus ruumiillistunut koko täyteydessään.” (Kirje kolossalaisille 2:9, Ensimmäinen kirje Timoteukselle 3:16). He ymmärsivät, että Hän oli Jumalan ikuisen Hengen ruumiillistuma, jota Hän ihmisenä kutsui Isäkseen. Siksi ei ollut ristiriitaista, että Pietari käski vesikasteen annettavaksi Jeesuksen Kristuksen nimeen. Myöskään lupaus Pyhästä Hengestä ei ollut uusi: Jeesus oli sanonut kaikkien, jotka uskovat Häneen, saavan Pyhän Hengen (Johanneksen Evankeliumi 7:38–39).

Pietari käytti samoja avaimia avatessaan pelastuksen oven ei-juutalaisille (Apostolien teot 10). He kokivat saman, kuin apostolit Helluntaina (Apostolien teot 2). Lisäksi samoja avaimia käytettiin julistettaessa pelastussanomaa Samarialaisille: heidät kastettiin Jeesuksen Kristuksen nimeen ja he täyttyivät Pyhällä Hengellä (Apostolien teot 8). Muutamaa vuotta myöhemmin apostoli Paavali kastoi Johannes Kastajan opetuslapset uudestaan Jeesuksen nimeen. He saivat myös Pyhän Hengen ja puhuivat kielillä (Apostolien teot 19). Apostolien teoista löytyy toistuvasti samat avaimet ja samat ohjeet pelastukseen.

Epistolat

Epistoloissa on ohjeita eri seurakunnille, kuten seurakunnille Korintissa ja Efesosssa, sekä yksittäisille henkilöille, kuten Timoteukselle ja Tiitukselle. Ne olivat kirjoitettu ohjeiksi niille, jotka olivat jo astuneet pelastuksen ovesta sisään. Apostolien teoista voi lukea monien näiden seurakuntien perustamisesta. Epistoloissa viitataan silloisten lukijoiden aikaisempi katumukseen ja kasteeseen Jeesuksen nimeen, sekä Pyhän Hengen kasteeseen. (Katso Roomalaiskirje 6:1-4, I Korinttolaiskirje 6:11; 12:13; Galatalaiskirje 3:2, 27; Tiitus 3:5)

Helluntaitotuuden vastustajat erehtyvät menemällä ensiksi Epistoloihin ja he sivuuttavat täydellisesti Apostolien teot, josta löytyy pelastussanoma. Monissa epistoloiden kohdissa on selitetty miten ihmiskunta on saanut pelastuksen, nimittäin armosta uskon kautta, joka perustuu Jeesuksen Kristukseen sovitukseen, hautaukseen ja ylösnousemukseen. (Katso

Roomalaiskirje 3:21-26; Efesolaiskirje 2:8–9) Lisäksi monissa kohdissa kuvataan todellisen kristityn elämänlaatua, kuten ”Me rakastamme veljiämme, ja siitä me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa.“ ja „Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa isää, rakastaa myös hänen lastaan.” (I Johanneksen kirje 3:14; 5:1). Silti mikään näistä väitteistä ei kumoa Apostolien tekojen 2:38 käskyä eikä varsinaista uudelleensyntymistä, kuten se on luvattu Evankeliumeissa, tapahtunut Apostolien teoissa, ja viitattu Epistoloissa.

Kielilläpuhumisen lahja, kuten Paavali mainitsee ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessä, on yksi yhdeksästä Pyhän Hengen lahjasta, jotka uskova kristitty (siis ei ei-uudestisyntynyt), voi saada. Kukaan ei voi harjoittaa kielilläpuhumisen armolahjaa tai jotain muuta yhdeksästä Hengen lahjasta, jos ei jo ole kokenut Pyhän Hengen kastetta, joka ilmenee kielillä puhumisena (Apostolien teot 2:4).

Lopuksi:

Evankeliumit toimivat tienviittoina pelastukseen, Epistolat vahvistavat sen, mutta pelastukseen johtava ovi avautuu vasta Apostolien teoissa. Uudestisyntyminen on kokemus, joka koostuu katumuksesta, vesikasteesta (upottamalla) Jeesuksen nimeen sekä Pyhän Hengen kasteesta, joka ilmenee kielillä puhumisena. Se ei ole Helluntain jälkeen muuttunut (Apostolien teot 2:4, 38). Kenelläkään ei ole auktoriteettia tai mahtia muuttaa sitä, ei edes taivaan enkelillä (Galatalaiskirje 1:8). Helvetin portit eivät voi vastustaa sitä (Matteuksen Evankeliumi 16:18). Tämä kokemus on välttämätön, jos haluamme olla valmiit Herramme tulemiseen.